

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010493
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3518010493.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného Q. O., A.. XX.XX.XXXX Q. S., S. W. A. P. A. Q.M., S. XXXX/XX, stíhaný na slobode, trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 19. septembra 2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Q.H. O., A.. XX.XX.XXXX Q. S., S. W. A. P. A. Q., S. XXXX/XX, stíhaný na slobode,

je vinný, že

dňa 22.07.2018 v čase o 11:20 hod. viedol v X. S. po P. ulici, po ceste G. osobné motorové vozidlo Opel Vectra, evidenčné číslo P. XXXAL, napriek tomu, že mu Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. ORPZ-NM-ODI2-P-19/2018 zo dňa 21.02.2018, právoplatným dňa 16.03.2018 bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu dvadsiatich mesiacov,

t e d a

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá s probačným dohľadom nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 51 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu po dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 12.11.2018 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 629/18/3304-10 zo dňa 09.11.2018, na obvineného Q. O., A.. XX.XX.XXXX Q. S., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/87/2018-69 zo dňa 03.01.2019, ktorým uznal obvineného za vinného v zmysle obžaloby. Prokurátor podal voči predmetnému trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor. Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktoré sa obžalovaný nedostavil. Obžalovanému nebolo možné doručiť predvolanie na pojednávanie a predvedenie zo strany polície bolo neúspešné, preto súd vydal dňa 03.07.2019 príkaz na zatknutie obžalovaného, ktorý bol realizovaný dňa 06.08.2019, kedy mu súd doručil predvolanie na ďalšie pojednávanie dňa 18.09.2019. Toto hlavné pojednávanie nebolo otvorené z dôvodu, že obžalovaný nemal pri sebe občiansky preukaz, tento si mal zabudnúť doma. Preto súd so súhlasom procesných strán nariadil termín pojednávania na 19.09.2019, kedy opätovne obžalovaný nemal občiansky preukaz, ktorý mal údajne stratiť, preto súd stotožnil obžalovaného cestou REGOB lustrácie cestou OO PZ NM.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 19.09.2019 za účasti obžalovaného a prokurátora a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný Q. O. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 629/18/3304-10 zo dňa 09.11.2018, doručenej súdu dňa 12.11.2018 právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného Q. O. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a príp. ochrannom opatrení, nakoľko vo veci bol pribratý znalec za účelom vyšetrovania duševného stavu obžalovaného. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní neboli uplatnené nároky na náhradu škody.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vo veci jednalo o dva úmyselné trestné činy, kedy obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Zavinenie obžalovaného bolo úmyselné v zmysle § 15 Trestného zákona. Protiprávnym konaním, opísaným v skutkovej vete tohto rozsudku, obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana a rešpektovanie právoplatne uložených zákazov a príkazov na podklade individuálnych právnych aktov, čo je objektom trestného činu. Tieto záujmy boli konaním obžalovaného porušené, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, jeho druhu a výmere, príp. ochranného opatrenia podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a ochranného opatrenia, a to oboznámením sa so závermi znaleckého posudku znalca MUDr. Ľubice Ondrisovej č. 37/2018 z 09.10.2018, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, evidenčnej karty obžalovaného, lustrácie v evidencii priestupkov, správ o povesti od Mesta A. P. A. Q., lustráciou Sociálnej poisťovne, so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/61/2019 a zistil nasledovné:

Zo znaleckého posudku MUDr. Ľubice Ondrisovej, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, č. 37/2018 zo dňa 09.10.2018 vyplýva, že obžalovaný Q. O. v čase spáchania skutku nebol závislý od sedatív alebo hypnotík. V minulosti bol užívateľom heroínu a pervitínu, aktuálne od týchto látok abstínuje. Neboli zistené známky závislosti od alkoholu. V čase skutku obžalovaný netrpel žiadnou duševnou poruchou, ktorá by mala forenzný význam ani v súčasnosti netrpí žiadnou takou poruchou, ktorá by mala vo vzťahu k prejednávanej veci forenzný význam. V čase spáchania skutku obžalovaný mohol a vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli v čase skutku zachované v plnej miere. Zmysel trestného konania obvinený chápe v plnej miere. Jeho pobyt na slobode vzhľadom na duševný stav nie je nebezpečný. Nie je potrebné ukladať žiadne ochranné liečebné opatrenia. Výpoveď obžalovaného, že v čase skutku užil 20 tabliet lieku Zopiclon pred jazdou, pred vedením motorového vozidla považuje znalec za účelovú. Jednotlivé výpovede obžalovaného sú nekonzistentné, správanie obžalovaného počas jazdy a počas kontroly hliadkou PZ nezodpovedá stavu, v akom by bol jedinec po požití 20 tabletiiek Zopiclonu, jednalo by sa o závažnú intoxikáciu so zmenou

vedomia. Popis jeho správania počas skutku nezodpovedá ani možným vedľajším účinkom Zopiclonu (abnormná reakcia, somnambulizmus, jazda počas spánku). Nie je na lieku závislý a teda netoleroval by tak vysokú dávku 20 tabliet.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/61/2019, ktorý súd oboznámil na pojednávaní, bolo zistené, že obžalovaný je trestne stíhaný pre ďalší trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 28.4.2019 v čase o 14.01 h viedol v meste A. P. A. Q.Á. po ceste G./I. (Č. ulica) smerom k Š. ulici osobné motorové vozidlo Renault Lagúna, ev. č. F., napriek tomu, že činnosť vedenia motorového vozidla mu bola rozhodnutím o priestupku správneho orgánu Okresného dopravného inšpektorátu Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom pod č. ORPZ-NM-OD12- P-19/2018 zo dňa 21.2.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2018, na dobu 20 mesiacov zakázaná. V danej veci opakovane obžalovaný poukazoval na užívanie lieku Zopiclon, preto bol pribratý znalec MUDr. Ľubica Ondrisová, ktorá vo veci vypracovala znalecký posudok v roku 2019, pričom závery tohto znaleckého posudku sú totožné ako závery v jej predchádzajúcom posudku. V čase spáchania skutku obžalovaný mohol a vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti boli v čase skutku zachované v plnej miere. Zmysel trestného konania obvinený chápe v plnej miere. Jeho pobyt na slobode vzhľadom na duševný stav nie je nebezpečný. Nie je potrebné ukladať žiadne ochranné liečebné opatrenia. Výpoveď obžalovaného o ovplyvňovaní jeho psychiky liekmi považuje znalec za účelovú. Nie je na lieku závislý.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného Q. O. vyplynulo, že obžalovaný má šesť záznamov v registri trestov. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/68/2011 za prečin krádeže, pričom súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na odsúdenie tunajším súdom pod sp. zn. 2T/116/2012 pre prečin krádeže a zatajenia vecí, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 28 mesiacov, kde bol dňa 21.11.2013 podmienčne prepustený a následne mu bol dňa 30.06.2016 nariadený výkon zvyšku trestu, ktorý vykonal 18.12.2017. Tri odsúdenia má zahladené.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov a evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil spolu 14 priestupkov na úseku cestnej premávky, boli mu spolu uložené tri zákazy činnosti viesť motorové vozidlá.

Zo správy Mesta A. P. A. Q. z 22.05.2019 vyplýva, že obžalovaný má voči mestu dlh 138 eur za odvoz komunálneho odpadu, jeho správanie nebolo riešené komisiou.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný naposledy pracoval ako zamestnanec od 06.12.2016 do 14.06.2017. Odvtedy podľa jeho vyjadrenia pracuje iba brigádne. Dôchodok nepoberá.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného Q. O. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ale až na hlavnom pojednávaní). Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhanie súdu a orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti) súd obžalovanému nepriznal s poukazom na jeho doterajší postoj k žalovanej trestnej činnosti, kedy v prípravnom konaní vypovedal účelovo, vyhováral sa na užívanie liekov, ktoré mali ovplyvniť jeho psychiku, pričom znaleckým dokazovaním bolo toto jeho vyjadrenie celkom vyvrátené. Následne sa na pojednávaní súdu nedostavoval, súd musel v danej veci vydať príkaz na zatknutie, následne mal obžalovaný problémy so stratou občianskeho preukazu, teda nebolo adekvátne v danej veci aplikovať poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n) napriek tomu, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že páchatel' už bol za trestný čin odsúdený, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, pričom mal zahladené iba tri zo šiestich odsúdení. Súd v danej veci ukladal trest za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kde je zákonom ustanovená trestná sadzba až na dva roky. V danom prípade súd obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 8 (osem) mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú určil súd na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Zároveň mu súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie s poukazom na lustráciu Sociálnej poisťovne. Podmienený trest bude u obžalovaného podľa súdu viesť dostatočne k jeho náprave a prevýchove k tomu, aby viedol riadny život. Uložený trest súd považuje za primeraný a zákonný. Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona. V zmysle záverov znaleckého posudku súd neukladal obžalovanému ochranné liečenie.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.